

Maria Bosch guanya el Primer Premi Ceramista del XXVI Concurs de Ceràmica

Maria Bosch, de Sabadell, va guanyar el Primer Premi (Premi Ceramista) de la XXVI edició del Concurs de Ceràmica de Quart per l'obra "Sense títol". Per altra banda, Cristóbal Saborit (Castelló) va guanyar el Primer Premi (Premi Noves Tendències) per l'obra "Home-Gos", mentre que Mar García (Àvila) es va endur el Premi Artesania i el Premi Emília Xargay per l'obra "Sin título".

El jurat d'enguany va estar format per Gemma Amat, Directora d'Artesania Catalunya; Maria Bofill, Ceramista, Professora de l'Escola Massana de Barcelona; Providència Casals, professora de ceràmica de l'Escola Municipal d'Arts de Girona; Bonaventura Ansón, artista i escultor; i Isabel Barba Formosa, ceramista i professora de l'Escola Massana de Barcelona. L'entrega dels premis va tenir lloc el diumenge 10 de desembre.

Totes les peces participants d'aquesta edició es van poder veure al local social durant els dies de la Fira, acompanyades per l'exposició **Entre la Tradició i l'Avantguarda**, dedicada als 25 anys del Concurs de Ceràmica de Quart.

Bona acollida de l'exposició "El somni de Masó"

En motiu de la Fira de Terrissa i de l'Any Masó l'Ajuntament de Quart va organitzar una exposició, **El somni de Masó o els demiürgs del Noucentisme gironí**, que es va poder veure els dies 8, 9 i 10 de desembre al local social. 1912 representa un any crucial en l'obra de Rafael Masó (1880-1935).

La mostra va consistir en un tribut al món estètic de l'arquitecte Rafael Masó (1880-1935), però també als artistes i artesans - alguns anònims, altres de renom- que a través de l'obrador quartenc de Can Marcó esdevingueren demiürgs del Noucentisme gironí. La mostra va agrupar tot un seguit de reproduccions i motils elaborats en guix a Can Marcó entre 1918 i 1935 -moltes d'elles mai exposades- que resulten imprescindibles per conèixer els ciments de l'estil de Masó.

D'entre totes aquestes peces l'arquitecte sentia una especial predilecció per **El somni de Jacob**, reproducció d'un dels capitells del claustre de Catedral de Girona, que va incrustar en el capçal del seu llit. Qui sap si a través d'aquest joc simbòlic, l'arquitecte recordava que en el somni els ésser humans perdem la nostra condició i ens convertim en déus.